Ч. 44. Пятниця 10 марта (25 лютого) 1911. Рік XXI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.
РЕДАКЦИЯ і Адмінїстрация: улиця Чарнецкого ч. 10.
ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.
РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жаданє і за зложенєм оплати почт.
РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові
в бюрі дневників пасаж Гавсмана 9 і в ц.к. Старостствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . . К —·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти полїтичні.

Конференция провідників клюбів. — З Ради державної. — Гостина болгарского короля у Відни.

На вчерашній конференциї провідників клюбів президент мінїстрів бар. Бінерт вказав на конечність скорого полагодженя ряду предложень, особливо предложеня о контингентї рекрутів.

Вивязала ся довша дискусия. Провідники всіх сторонництв, з виїмком представителів славяньскої Унїї, ждучих на ухвалу свого клюбу, заявили ся за тим, аби буджет полагодити як найскорше, о скілько можна ще перед кінцем марта. Колиб то мало показати ся неможливим, в такім случаю буджетова комісия без огляду на державні предложеня має предложити повній палатї ухвалене буджетової провізориї, до чого не треба першого читаня. В часї засїданя комісиї будуть відбувати ся засїданя повної палати тілько два рази в тиждни, в середу і пятницю.

По полагодженю першого читаня закона о контингентї рекрутів, має відбути ся третє читанє предложеня о італїяньскім виділї правничім, а коли би перше читанє о контингентї рекрутів відпало, приступить палата сейчас до справи італїяньского виділу.

На початку вчерашного засїданя палати послів президент Паттай на підставі стенографічного протоколу прикликав до дневного порядку посла Бянкинїого за обидливі слова під адресою Угорщини.

Мінїстер торговлї др. Вайскірхнер відповів на інтерпеляцию п. Крека в справі виключеня австрийских мужів довірія в Новім Йорці від справ еміграцийних. При тій нагоді подав мінїстер з особливим вдоволенєм до відомости палати, що в мінїстерстві торговлї працює ся над проектом закона о охоронї емігрантів і що мінїстер наміряє той проект предложити анкетї зложеній з представителів інтересованих кругів до одобреня. Коли проект найде їх одобренє, буде вскорі предложений палатї.

Такий закон, котрого недостача сильно дає ся відчувати, дасть потрібну охорону і поміч емігрантам австрийскої держави і треба надїяти ся, що удасть ся усунути дотеперішні неправильности серед нашої еміграциї.

По промові мінїстра справ внутрішних про зміну закона о стоваришенях, промовляв між иншими пос. др. Кость Левицкий, витаючи предложенє яко крок наперед в інтересї полїтичної свободи народів. За предложенєм промовляв також п. Цеглиньский.

Відтак вибрано генеральними бесїдниками пп. Корошеца і Адлера, а по їх промовах перервано наради.

Відчитано дальше внесеня і інтерпеляциї і на тім покінчено засїданє. Слїдуюче відбуде ся в пятницю.

Болгарский король Фердинанд обходив недавно пятьдесятьлїтні уродини, на котрі вислав єму Цїсар Франц Йосиф привітні бажаня.

Король Фердинанд покористував ся сею нагодою, щоби лично зложити подяку за се нашому Монархови і прибув до Відня, де звичайно проживав перед покликанєм на болгарский престол.

Вже півтретя року минуло з того часу, як він став королем і по тім відвідував Петербург, Царгород, Париж і Льондон а не був у Відни. Не був то простий случай, але обостороннє остудженє відносин, що король Фердинанд так довго збирав ся сповнити обовязок сусїдский для підхожого віком Монарха, для котрого все мав високе поважанє і виростав під єго оком ще яко молодий офіцир у Відни. Побут Фердинанда у Відни дав очевидно нагоду до обнови взаємин і обговореня полїтичних відносин, а відносини в молодотурецкій державі і сучасне єї положенє дають чимало

7)

Дещо з технїки.

Написав — К. Вербин.

(Дальше).

Коли переходимо через тоту комнату, де стоять рядом згадані горцї і сушать ся — они потребують до того кругло шість місяців — та споглядаємо понад їх круглі банї, то здає ся, що видимо перед собою хребти якихсь величезних зьвірів, якихсь слонів чи ріноцеросів. Коли ще довідуємо ся, що гута платить за зроблене такого одного горця яких 120 корон і що тоті горцї можуть удержати в собі розтоплену масу два, три, що найбільше чотири місяцї, а иноді вже в перших днях уживаня пукають, то зрозуміємо легко, як дороге єсть цїле се підприємство і з якою точностию мусять ті горцї бути роблені.

А тепер входимо до справдешної гути і видимо як до печи, в котрій топить ся згадану повисше мішанину, вкладають якраз нові банясті горцї. Піч, то кругла досить низька будівля, що має 16 дверий, котрими засувають задом тількож тих якихсь зьвірюк без голови, так, що тїло їх щезає десь в печи, а видко лиш тоту часть з шийкою і діркою в ній до роботи. Над цїлою тою круглою будівлею піднимає ся стрімка стіжкована криша, з котрої вершка виходить довгий комин, котрий переходить через кришу гути і піднимає ся над нею високо в гору.

Зараз найблизша піч єсть в руху; зі всїх 16 отворів бухає страшенна горяч. Довкола неї розложила громадка видувачів свою робітню. В перший хвили не можна того зрозуміти, чого ті люди так бігають і крутять ся то сюди то туди. Всї они держать в руках якісь довгі палицї чи рурки, на котрих однім кінци видко білі і червоні звисаючі суплї розтопленої маси або якісь пукасті міхури чи ніби якісь подовгасті кишки. Люди ті вимахують тими приладами на всї боки так якось дивно і скоро, що треба довшого часу, щоби в тім загальнім заколотї добачити якийсь порядок, якусь систематичність. Аж тоді зміркуємо, що ми в гутї, в тій єї части, де виробляють дуте скло. Аж тоді добачимо, що до одної громадки належить трох людий, трох робітників: майстер, видувач і подавач. Видувач набирає на конець своєї дутки, котру він свиставкою називає, трохи густо-плинної скляної маси, видуває єї і вимахує при тім дуже зручно і штучно свою дутkою, при чім уживає форми з дерева або зелїза, котра дасть ся на двоє розложити. Отже так видуту скляну масу віддає він майстрови, котрий сидить на лавцї. Той обробляє подану єму видуту масу — иноді, коли потреба, розгріває єї в печи, щоби змякла, обертає єї тепер вздовж довшої оси уставленої поземо і обрабляє доти, аж приробить до тої посудини ніби якийсь пеньок. Каже відтак подавачеви подати собі каплю горячої скляної маси і за помочию деревляної лопатки робить з неї підставку до — чарки на вино. Подавач бере відтак від майстра ту чарку, котра ще в горі єсть засклеплена і заносить єї до печи, в котрій вироблений материял має поволи остигати. Так зроблена чарка ще не готова; єї треба ще зверха обрізати і острі береги затопити та зробити в той спосіб гладкими.

Цїла тота робота відбуває ся незвичайно зручно і з такими ріжнородними рухами, що добре би зробити з неї кінематографічну знимку, бо не лиш при кождій иншій посудинї робітники крутять ся і вимахують своїми дутками инакше, але навіть, коли розтоплена і трохи видута маса на кінци дутки зачне прибирати иншу форму, мусить вже видувач инакше нею крутити і вимахувати.

Придивім же ся тепер, як роблять ся фляшки. Звичайно єсть то окрема гута, котра нїчого більше не виробляє як лиш самі фляшки, котрі відтак розсилає по цїлім сьвітї. Вже коли війдемо на подвірє такої фабрики, побачимо, що тут робота веде ся на величезні розміри. Сама гута єсть то будинок довгий яких 200 метрів, в котрім пороблені просторі галї зелїзної конструкциї. Від сусїдної стациї зелїзничої іде до фабрики окремий шлях, котрим довозить ся до фабрики камінний вугіль і потрібний до виробу скла сирий материял. Друга пара шин переходить через склад готових вже фляшок, котрий містить ся зараз коло гути. Шини поведені до складу длятого, щоби паковане до вагонів не дорого коштувало. Тут в сім складі панує великий рух. З гути привозять готові фляшки а множество дівчат, зви-

приводу до сего. Австро-Угорщина бажає розвитку Болгариї, але хоче також удержувати добрі взаємини з Туреччиною.

Новинки.

Львів, дня 9-го марта 1911.

— Іменованя. Ц. Міністер справедливости іменув начальниками канцеляриїними: канцеліста Мих. Івашкова в Долині для окружного суду в Стрию і асистента канцелярийного Ковст. Гурского у Львові для окружного суду в Тернополя. — Президия Кр. Дирекция скарбу іменувала уквалїфікованого підофіцира Івана Воленина канцелістом для галицких властий скарбових. — Кр. Дирекция скарбу іменувала провізоричного асистента технїчної контролї скарбової.

— Є. Е. п. Маршалок краєвий гр. Станислав Баденї виїхав до Відня.

— Ювилейні відчити. Заходом філїї Тов-а „Просьвіти" в порозуміню зі всіми українськими Товариствами у Львові, відбудуть ся в неділю дня 12 марта с. р. урочисті виклади в память 50-их роковин смерти нашого генія Тараса Шевченка.

1) „Міщаньске Брацтво" (Доміниканьска 11), реф. пос. др. Л. Цегельский.
2) „Львівска Русь" (Ринок 10), реф. ө. рад. Т. Лежогубский.
3) „Сокіл" (Руска 20) референт п. проф. І. Крипякевич.
4) „Зоря" (Личаківска 22) реф. п. редактор Я. Весоловский.
5) „Сила" (Ринок 10) реф. п. редактор Мик. Курцеба.
6) „Січ" (Вірменьска 19) реф. п. К. Заклиньский.
7) Чит. „Просьвіти" (пл. св. Юра 5) реф. п. ред. Б. Бурбела.
8) Чит. „Просьвіти" (Обїздова 6) реферат п. Гр. Микетей.
9) Чит. „Просьвіти" сьв. Петра 11 А) реф. п. С. Біляк.
10) Чит. „Просьвіти" на Замарстинові реф. п. С. Демидчук.
11) Чит. „Просьвіти" на Клепарові, реферат п. М. Білик.
12) Чит. „Просьвіти" на Левандівці, реф. п. В. Юринець.
13) Чит. „Просьвіти" на Знесіню, реф. п. В. Равлюк.

Початок викладів точно о 6 годині вечером; в Тов-і „Сокіл" о год. 4 по пол., а в Чит. „Просьвіти" на Жовківскім передмістю (Обїздова ч. 6) підчас концерту о год. 7 вечером.

— З судової салї. Вчера в полудне закінчила ся судова розправа против шевця 25-літного Василя Чабана о злочин скритоубийства доконаного па своїй нареченій. Судиї присяжні 12 голосами потвердили питане, що убийник допустив ся злочину в хвили умового зворушеня а трибунал засудив Чабана на 5 лїт тяжкої вязниції, обостреної постом і темницею в роковини злочину. Засудженй, по котрім навіть видко було, що у него не всї дома, приняв вирок.

— Дрібні вісти. Місто Броди числить після послїдної конскрипциї 17.523 жителїв. — І. Дуда, селянин з Николович, дав знати на полїцию, що його син, 19-лїтний Михайло щез десь без слїду. Так само щезла без слїду 20-лїтна панна Іванна Евгенія Куцман, манїпулянтка, зелїзнична замешкала в Княгинині. — Згублено книжочку вкладкову чеського банку ч. 470 на суму 1432 К — Служниця О. Кошикізна, лїт 19, посперечавши ся зі своїм нареченим, хотїла отроїти ся і випила розпущений фосфор. Стация ратункова переполокала їй жолудок і відставила еї в грізнїм станї до шпиталю.

— Статистика наших переселенців в Америці представляє ся після обчислень часописи Der Auswanderer в отсей спосіб: Початок переселеньчого руху датує ся роками 1877 і 1878. Найсильнійше звертає ся переселенча филя в північну Америку, особливо до Канади, де наші люди як фармери чинять красші поступи, чим инші народности. Статистика північно американського переселеньчого руху в роках 1899—1910 виказує такі числа: 1899—1400, 1900—2882, 1901—5288, 1902—7533, 1903—9843, 1904—9592, 1905—14.473, 1906—16.275, 1907—24.081, 1908—12.361, 1909—15 800, отже разом 119 468. — Рускі переселенції походять переважно з Австро-Угорщини. Після північно-американьскої переселенчої статистики прийшло в 1905 р. з Австриї 75 процент, з Угорщини 22 прц., а лиш 3 прц. з російской України. Загальне число Русинів в північній Америці оцїнюють на 200.000 до 350 000. Першу руску церков збудовано в р. 1885 в Шепандо в Пенсильванії. Від р. 1896 почали наші переселенції із північно-американьских держав цїлими масами переселяти ся до Канади.

— Обікража церкви. В ночи з 23 на 24 лютого незнані злодії по виломаню 2 дверий в церкві в Зарудцях забрали готівку в квотї около 65 кор., крижочку взаїмн. кредит. „Днїстер" ч. 6467 на квоту 309 К і книжочку каси читальнї Качковского в Зарудцях на квоту 134 К 55 с. Тої самої ночи добули ся до церкви злодії в сусїднім Замкові, де розломили касу, але як зачувати нїчого не забрали.

— Вихор на Сицилії. З Раму доносять, що в Сицилії шалїв оногди страшний вихор і наробив богато шкоди. В деяких місцевостях повалив доми, повиривав дерева і много людий навіть поубивав.

— Ювилейні горорізьби. Між сегорічними ювілейними Шевченковими виданями на перше місце вибиває ся безперечно велика горорізьба Т. Шевченка зладжена нагородженим на київскім конкурсї різьбарем п. М. Гаврилком. Горорізьбу сю видано заходом степендийного комітету ім. Шевченка в Болехові. Весь дохід з еї розпродажи призначено на Рідну Школу та на стипендийний фонд ім. Шевченка на виховане української ремісничої молодїжи. Горорізьба коштує всего 8 К, а в плюшових рамах, аж з якими становить милу для ока цїлість, 15 К. — Горорізьбу можна замовляти в „Сокільскім Базарі" у Львові а передовсїм в торговли „Надія" в Болехові. Рускі торговлї, крамниці і товариства, які готові взяти в комісгіпсові відливи горорізьби Шевченка, зволять зголосити ся в торговлї „Надія" в Болехові.

— Самоокалїчене. Оногди подали ми коротеньку звістку, що в одним з вагонів поїзду наспівшого з Черновець знайдено під лавкою кусень людского тіла належачого без сумнїву до мужчини, і закровавлену бритву. Що стало ся, чи той кусень відрізано якомусь трупови, чи може на кімсь доконано якогось злочину, годї було вгадати. Аж в кілька годин опісля загадка вияснила ся. До шпиталю зголосив ся 50 лїтний Йосиф Рапальский, агент торговельний, котрому бракувало якраз того кусника тіла. Коли полїция его спитала, длячого він сам себе окалїчив, відповів він бутно: „Так менї хотїло ся і нікому нїчо до того".

— Небезпечна кантата. Росийскі чорносотенції боять ся навіть українського співу, чого доказом слїдуючий факт. Як доносять з Києва, там сконфіскoвано кантату Мик. Лисенка, написану з приводу 50-тих роковин смерти Т. Шевченка. Кантату написано на слова В. Сиченького „Умер поет, і струни золотії порвали ся".

— Взірцевий курс збуту і ладованя худоби відбуде ся в Стрию дня 16-го марта при участи інспектора висланого ц. к. Міністерством рільництва. Звертаємо на се увагу пов. Філїй, які хотять завести спілки збуту худоби, як і тих Спілок збуту худоби, котрі відчувають ще браки в своїй практиції, щоби на сей курс вислати своїх дїловодців. Очивидно кошта покриють участники самі; не будуть они однак

чайно доньки робітників, розхапують їх та з незвичайною скоростию і зручностию впихають їх в готові соломяні ослони а множество пакерів так приготовлені фляшки пакує в міхи і зашиває їх а відтак налїплюють приготовлені вже сиґнатури. Дивимо ся на ті сиґнатури і пізнаємо, що то суть фляшки на пиво і призначені до Америки, до Вальпараізо. Замість в міхи пакують фляшки також в паки позбиваві з лат. Що значить фабрикация фляшок, можна вже з того мїркувати, що сама Німеччина виробляє їх 700 міліонів річно.

Ідемо дальше і в переході заглядаємо ще на хвильку до будинку, де роблять потрібну на скло до фляшок мішанину. Мішанина та мусить бути добре розмелена і складає ся з піску, котрий привозять вузкоколїйовою зелїзницею з недалекої копальнї, відтак з марґлю, котрий знаходить ся також недалеко фабрики а котрий додає склу потрібного вапна і наконець з паленої ґлявберскої соли, котра додає склу потрібної соди. Крім того для закраски додають ще бравнштайну і мінералів, в котрих єсть зелїзо. Материял той підносить відтак елеватори і зсипають єго в пороблені на то пересїки, звідки він опісля автоматично у відповідній для кождої сорти скла скількости сипле ся до згаданих горців в печи, в котрих топить ся.

Тепер приходимо до самої гути з переду. Она ціла зелїзної конструкциї, покрита папою і так зроблена, що має вісїм просторих галь, сягаючих 60 метрів в глубш. Відповідно до того, кілько в такій гали горців і печий до студженя, буває она 25 до 30 метрів широка і так зроблена, що ряд стовпів, високих на 8 метрів, на яких дах спочиває, єсть спільний двом галям. Висота тих галь аж до самого верешка виносить 10 метрів. Галї ті, до котрих ведуть величезні двері, зроблені так, щоби в них о скілько то можна був, як найсильнїйший продув.

Отже насамперед входимо до тої галї, де сортують готові вже фляшки. На довгих столах стоять фляшки лише що виймлені з холодячої печи. Коло столів стоять дівчата і виймають привезені на візках фляшки, оглядають їх, дивлять ся, котра від котрого майстра походить і чи зовсїм добра, і уставляють їх на столах так, що всї добрі фляшки одного майстра стоїть разом а всї нездалі стоять знов окремо. Розпізнати фляшки кождого майстра не трудно, бо заким він свою ще розпалену фляшку каже поставити в холодячу піч, то робить на нїй крейдою свій знак. Відтак коли вже фляшки посортовані, приходить ще фабричний урядник, іде від стола до стола і перечисляє та записує всї фляшки вироблені одним заходом.

Тепер заходимо вже до справдешної гути. Зараз на самім початку стоять тут холодячі печи по 5 на право і лїво, а по середині між обома рядами лишаєсь місце 10 до 12 метрів широке. Другу половину сеї галї займає піч з горцями або як їх також називають ваннами. Щоби до такої ванни заглянути, треба очи прислонити синим склом, бо з неї виходить страшенна горяч, яка досягає аж 1600 степенів. До такої ванни можна заглянути крізь той отвір, крізь котрий насипає ся до неї сирий материял. Образ, який иам тут представляє ся, нагадує трохи т. зв. синю печеру на острові Капрі в маленьких розмірах. У ваннї сьвітить ся уровень якогось озера, котре творить розтоплене скло. З него підоймає ся якийсь островець; єсть то сьвіжо насипаний материял, котрий поволи топить ся і стає плинний. Сине сьвітло, яке панує в середині тої ванни, осьвітлює еї склепіннє або баню.

Коли тепер станемо коло печи з ваннами з переду, то видимо, що она півкругла а з отворів до роботи бухає з неї жар і отвори сьвітять ся мов би очи. З переду перед тою печию, може пів метра висше понад помостом гути, піднимає ся другий деревляний поміст в виді підкови, зроблений з грубих дилів а широкий на 3 до 3½ метра. Єсть то поміст для робітників. Перед кождим отвором в печи зглядно в горци або ванії, сидить на робітничім помості один майстер, що робить фляшки. Зразу не можемо зровуміти, що тоті люди тут роблять, бо они ідуть то до печи, то знов до якогось корита, вічно рушають ся і крутять ся. Длятого придивім ся одному з тих майстрів окремо.

(Дальше буде).

великі, позаяк курс потреває найбільше два дни. *Президия кр. Тов. „Сільский Господар“.*

— **Конкурс на памятник Т. Шевченка.** В неділю 29. м. м. в поміщеню київскоі городскої управи відбулось засіданє обєднаного комітету будови памятника Шевченка, під проводом члена городскої ради Щитковского. Був також присутний різьбар Балавеньский, котрому жюрі присудило другу премію. Він згодив ся протягом двох тиждпів дати, відповідно до услівій конкурсу, ґіпсовий проєкт памятника. Крім сего Балавеньский згодив ся поробити в проєкті поправки і справити дефекти. Комітет признав, що треба звузити.

— **Гуцульский театр.** Гуцули з Красноїлї і Голов, в косівскім повіті, заложили аматорский театр, якого цілию є призбирати фонди на будову „Народного Дому“. Тому уладжують они поїздку по цілій Галичині. В многих гірских селах і місточках, де вже грали, гра їх викликала незвичайне враженє і зацікавленє. Наші гуцули віддають штуку „Верховинці“ дуже природно і гуляють „аркана“ та „гуцулку“ з живими врожденими собі рухами. Гуцульска дружина виступає нині в Отинії, завтра, в пятницю в Калуши, в суботу в Рожнітові, в неділю в Долині, а в понеділок в Болехові і т. д.

— **Краєвий здвиг сокільский** відбуде ся у Львові дня 18. червня с. р. при нагоді посьвячення прапора „Сокола-Батька“. Прапор вже замовлено через тов. „Доставу“ в одній з фабрик в Ліоні (Франция). Взірці обох сторін прапора (золотий лев на синім поли і срібний св. Архангел Михаїл на червонім поли) виконав п. Ал. Зіновєв, Українець, що студиює малярство в Парижи. Руске сокільство в цілій Галичині учить ся приписаних вправ руханкових і готовить ся до участи в здвизі.

— **Крадежі і вломи.** На шкоду радника п. Ксенофонта Охримовича, замешкалого при ул. Кармелїтскій ч. 8, вкрала єго бувша служниця, Ґеновефа Базилевич, дорогий золотий дамский годинник. — Радникови суду Дилевскому вкрав якийсь злодій все мясо з цілого пацюка; лишив лиш одну шинку. — В домі при ул. Боимів ч. 8 добув ся злодій Сімхе Штеґер до помешканя Федерової і зачав там господарити по своєму. Вже спакував був столеве срібло і дорогоцінности, все разом, вартости 1000 кор., коли сусідка Шпрухова наробила крику і злодія арештовано.

Господарство, промисл і торговля

— **Ц. к. Дирекция зелїзниць державних** подає до відомости: „Ґазета Львівска“ з дня 12 марта с. р. оголошує публичну лїцитацию на заладоване взглядно зладоване шутру в р. 1911 в окрузі ц. к. Дирекциї зелїзниць держ. у Львові.

Дотичні оферти на приписаних формулярах треба подавати до дня 24 марта с. р. год. 12 в полудне до ц. к. Дирекциї зелїзниць держ. у Львові.

Близші услівя суть подані в „Ґазеті Львівскій“ з дня 12 марта с. р., а інформаций уділяє також бюро III. названої ц. к. Дирекциї третий поверх двері ч. 305.

— **Лїцитация.** Дня 15 марта с. р. о год. 9-ій відбуде ся в маґазинах товарових стациї Перемишль публична лїцитация невідобраних товарів як: горівка, вино, чай, кава, сірники, меблї, сукна, одяги, машини до шитя, скло, вага децимальна, товари блаватні, насїня і т. п.

— Звертаєся увагу на оповіщенє в „Gazet-і Lwowsk-ій“ дотично розписаня через ц. к. Дирекцию зелїзниць державних у Львові доставн варстатових урядженъ механїчно-електричних.

Телеґрами.

Відень 9 марта. Скликане на нині засіданє комісиї войскової не відбуло ся з причини браку комплету.

Букарешт 9 марта. Король занедужав на легку інфлюенцу.

Ню-Йорк 9 марта. До Тексас відходить войско в повнім узброєню военнім. Звідси вишлють дивізию понтонів і корпус інжинірский.

Петербург 9 марта. Дума радила вчера дальше над інтерпеляциєю правиці о подіях на университетах. Один з бесїдників социялїстів сказав, що страйк студентів доказує повне банкротство моральне правительственної системи.

Ню-Йорк 9 марта. Командант східного департаменту ґен. Ґрант одержав вчера з Вашінґтону приказ, щоби всіх людий з фортів в Нов. Йорці держав на поготівли так, щоби в ночи пароходом „Джемставн“ могли відплисти до форту Мепро в Вірджінії. Число тих войск виносить 1300, єсть отже набільшою збройною силою, яку від часу війни з Ішпаніею висилано з Ню-Йорку.

Вашінґтон 9 марта. З інформациї компетентних чинників показує ся, що занепокоєнє викликала вість, яка наспіла з Мехіка до департаменту державного і уряду скарбового. Єсть певною річию, що мобілїзация наступила на основі особистих звітів американьского амбасадора в Мехіку.

Курс львівский.

Дня 8-го марта 1911.	Платять К с	Жадають К с.
I. Акциї за штуку.		
Банку гіпот. гал. по 200 вр.	690·—	697·—
Банку гал. для торгов. по 200 вр.	460·—	470·—
Зелїв. Львів-Чернів.-Яси	557·—	563·—
Акциї фабр. Липиньского в Сяноку	545·—	555·—
II. Листи заставні за 100 вр.		
Банку гіпот. 5 прц. преміов.	109·70	110.40
Банку гіпотечного $4^1/_2$ прц.	99·—	99·70
$4^1/_2$% листи заст. Банку краєв.	99·30	100·—
4% листи застав. Банку краєв.	94·10	94·80
Листи застав. Тов. кред. 4 прц.	96·50	—·—
„ „ 4% льос в $41^1/_2$ літ.	96·50	—·—
„ „ 4% льос. в 56 літ.	92·30	93·—
III. Облїґи за 100 вр.		
Пропінацийні галицкі	98·—	98·70
Облїґи ком. Банку кр. 5% II. ем.	—·—	—·—
„ „ „ „ $4^1/_2$%.	99·30	100·—
Зелїв. льокаль. „ 4% по 200 К.	92·40	93·10
Позичка краєв. в 1873 р. по 6%	—·—	—·—
„ „ 4% по 200 К.	92·80	93·50
„ м. Львова 4% по 200 К.	92·30	93·—
IV. Льоси.		
Міста Кракова	98·—	108·—
Курс віденьский		
Австрийскі черв. хреста	73·—	84·—
Угорскі черв. хреста	48·50	54·50
Італїянь. черв. хр. 25 фр.	—·—	—·—
Архік. Рудольфа 20 К.	70·—	76·—
Базиліка 10 К	38·50	42·50
Йошіф 4 К	8·25	9·50
Сербскі табакові 10 фр.	9·50	11·—
V. Монети.		
Дукат цісарский	11·37	11·49
Рубель паперовий	2·53	2·54
100 марок нїмецких	117·27	117·47
Доляр американьский	4·80	5·—

Рух поїздів зелїзничих

обовязуючий з днем 1 мая 1910 р. після часу середно-европейского.

ЗАМІТКА. Поїзди поспішні визначені грубим друком. Нічні години від 6·00 вечером до 5·59 рано суть означені підчеркненєм чисел мінутових.

Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова: 2·30, 8·55, 1·15, 1·30, 8·40, 7·27, 10·10, 5·45, 10·05.
З Підволочиск: 7·20, 12·00, 2·15, 5·40, 10·30.
З Черновець: 12·20, 5·45*), 8·05, 10·21**, 2·05, 5·53, 6·35, 9·50.
*) Із Станиславова. **) З Коломиї.
Зі Стрия: 7·28, 11·45, 4·25, 7·41, 10·19*), 11·02
*) Від 19/6 до 11/9 в неділї і р. сьвята.
З Самбора: 8·00, 9·58, 2·00, 9·00.
З Сокаля: 7·32, 1·20, 8·00.
З Яворова: 8·15, 5·00.
З Підгаєць: 11·15, 9·58.

На Підзамче:

З Підволочиск: 7·01, 11·40, 2·00, 5·17, 10·13.
З Підгаєць: 10·54, 9·44.
З Винник: 6·29, 7·26, 11·55*).
*) Лиш в середу і суботу.

На Личаків:

З Підгаєць: 10·36, 9·27.
З Винник: 7·08, 6·11, 11·38*).
*) Лиш в середу і суботу.

Відходять зі Львова

з головного двірця:

До Кракова: 12·45, 3·55, 6·04, 8·25, 8·40, 2·45, 3·15, 6·55, 7·45, 11·15.
До Підволочиск: 6·20, 10·40, 2·16, 8·10, 11·19, 11·32.
До Черновець: 2·50, 6·10, 9·10, 9·35, 2·23, 10·32, 2·52*), 5·59**).
*) До Станиславова. **) До Коломиї.
До Стрия: 7·30, 10·15, 6·50, 11·25, 1·45.
До Самбора: 6·00, 9·05, 3·40, 10·40.
До Сокаля: 7·34, 2·30, 7·10, 11·35*).
*) До Рави рускої лиш в неділї.
До Яворова: 8·20, 6·30.
До Підгаєць: 5·58, 6·16.

З Підзамча:

До Підволочиск: 6·35, 11·00, 2·31, 8·33, 11·32.
До Підгаєць: 6·12, 6·30.
До Винник: 1·30, 10·30*).
*) Лиш в середу і суботу.

З Личакова:

До Підгаєць: 6·31, 6·50.
До Винник: 1·49, 10·54*).
*) Лиш в середу і суботу.

За редакцию відповідає: **Адам Кроховецкий.**

З друкарні В. Лозиньского під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).